

tid. Samlet set skal arbejdspræstationen sættes i forhold til den begrænsning i arbejdsevnen, som danner grundlag for fastsættelsen af tilskuddet.

For så vidt angår kravet om minimum 50 pct. arbejdsevne henvises til svaret på spørgsmål nr. S 53.

Spm. nr. S 74

Til beskæftigelsesministeren (7/10 03) af:

Jan Petersen (S):

»Vil ministeren begrunde tilbagetrækningen af notifikationsbegæringen til Kommissionen vedrørende virksomhedspraktik?«

Begrundelse

Ved skrivelse af 12.juni 2003 har Beskæftigelsesministeriet over for Kommissionen angiveligt trukket den tidligere fremsendte notifikationsbegæring vedrørende virksomhedspraktik tilbage. De overvejelser, der lå til grund for begæringen, fremgår blandt andet af bemærkningerne til § 133 i fremsættelsestalen til L 193, og ministeren bedes derfor i sin besvarelse begrunde tilbagetrækningen, de overvejelser der ligger bag, samt de tilkendegivelser fra Kommissionen ministeriet har modtaget forud for fremsendelse af skrivelsen den 12.juni 2003.

Svar (15/10 03)

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

I forbindelse med behandlingen af notifikationsbegæringen i EU-Kommissionen gjorde Kommissionen opmærksom på forordning nr. 68/-2001 af 12. januar 2001 om uddannelsesstøtte og opfordrede de danske myndigheder til at vurdere mulighederne for at trække anmeldelsen af virksomhedspraktik tilbage under henvisning til denne forordning.

Af præambelen til forordningen pkt. 6 fremgår det, at praktikpladser i virksomheder er en form for uddannelse og oplæring, der ikke falder ind under EF-Traktatens artikel 87, stk. 1, og derfor ikke skal anmeldes.

Anmeldelsen er derfor trukket tilbage. Det blev således vurderet, at den anmeldte ordning,

virksomhedspraktik, ikke udgør statsstøtte. Baggrunden er, at der dels er tale om en generel ordning, der gælder for alle virksomheder, dels at det af pkt. 6 i præambelen til forordning af 12. januar 2001 om uddannelsesstøtte følger, at genoptræningsforløb i virksomheder anses for uddannelsesforanstaltninger, der ikke falder ind under traktatens artikel 87, stk. 1.

Spm. nr. S 151

Til beskæftigelsesministeren (8/10 03) af:

Jan Petersen (S):

»Vil ministeren oplyse, hvad Beskæftigelsesministeriets egen praksis er i forhold til e-politik hos de ansatte, samt redegøre for, hvorledes ministeriet forholder sig til medarbejdere, der modtager mails på arbejdspladsen, som eventuelt kan virke stødende eller i øvrigt er i modstrid med arbejdsgiverens holdning, og hvorledes er retsstillingen for medarbejdere i forhold til private mails, der modtages på arbejdspladsen, og er disse tilgængelige for ledelsen i Beskæftigelsesministeriet?«

Begrundelse

Som konsekvens af den danske stats satsning på e(mail)-administration i forvaltningen, har der i den senere tid været debat i dagspressen om offentlige myndigheders procedurer vedrørende statens e-mail politik.

Svar (17/10 03)

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg kan oplyse, at der ikke i Beskæftigelsesministeriet er centralt fastlagte retningslinier på området. Nogle enheder har således en udførlig e-mail politik, mens andre henholder sig til de almindeligt gældende regler og retspraksis – det vil bl.a. sige, at medarbejderne kan modtage og sende private e-mails i begrænset omfang svarende til det omfang, man tillader brug af telefon til private formål.

Ministeriet vil overveje, om der er behov for at udarbejde fælles retningslinier for ministerområdet, som sikrer en ensartet håndtering af